Laboratorium 02

Arytmetyka komputerowa

Adam Bista, 11.03.2023

1 Treść zadań

1. Napisać algorytm do obliczenia funkcji wykładnicze
j \boldsymbol{e}^x przy pomocy nieskończonych szeregów

$$e^x = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \cdots$$

- (a) Wykonując sumowanie w naturalnej kolejności, jakie kryterium zakończenia obliczeń przyjmiesz ?
- (b) Proszę przetestować algorytm dla:

$$x = +-1, +-5, +-10$$

i porównać wyniki z wynikami wykonania standardowej funkcji exp(x)

- (c) Czy można posłużyć się szeregami w tej postaci do uzyskania dokładnych wyników dla x < 0 ?
- (d) Czy możesz zmienić wygląd szeregu lub w jakiś sposób przegrupować składowe żeby uzyskać dokładniejsze wyniki dla x < 0 ?
- 2. Które z dwóch matematycznie ekwiwalentnych wyrażeń x^{**2} y^{**2} oraz $(x y)^*(x + y)$ może być obliczone dokładniej w arytmetyce zmiennoprzecinkowej? Dlaczego?
- 3. Dla jakich wartości x i y, względem siebie, istnieje wyraźna różnica w dokładności dwóch wyrażeń ?

Zakładamy że rozwiązujemy równanie kwadratowe ax**2 + bx + c = 0, z a = 1.22, b = 3.34 i c = 2.28, wykorzystując znormalizowany system zmienno-przecinkowy z podstawa beta = 10 i dokładnością p = 3.

- (a) ile wyniesie obliczona wartość b**2 4ac?
- (b) jaka jest dokładna wartość wyróżnika w rzeczywistej (dokładnej) arytmetyce ?
- (c) jaki jest względny błąd w obliczonej wartości wyróżnika?

2 Rozwiązania zadań

1.

(a) Kryterium zakończenia obliczeń można określić na przykład na podstawie porównania kolejnych składników szeregu z pewnym małym parametrem epsilon. Jeśli kolejny składnik jest mniejszy niż epsilon, to sumowanie szeregu zostaje zakończone.

Poniżej zamieszczony został algorytm postępowania napisany w języku Python:

```
import math
```

```
\begin{array}{l} \textbf{def} \ \exp\big(x, epsilon = 1e-10\big) \colon \\ result \ = \ 1.0 \\ term \ = \ 1.0 \\ n \ = \ 1 \\ \textbf{while abs}(term) \ > \ epsilon \colon \\ term \ *= \ x \ / \ n \\ result \ += \ term \\ n \ += \ 1 \\ \textbf{return result} \end{array}
```

W tym algorytmie używamy domyślnej tolerancji równej 1e-10. Następnie korzystamy z pętli, aby iterować przez kolejne wyrazy nieskończonego szeregu. Warunkiem zakończenia pętli jest osiągnięcie wartości bezwzględnej wyrazu mniejszej od tolerancji. W każdej iteracji mnożymy poprzedni wyraz przez $\frac{x}{n}$, dodajemy do wyniku i zwiększamy n o 1.

(b) Poniżej przedstawione zostały wyniki dla przygotowanych danych z zadania 1b. math.exp() to funkcja załadowana z biblioteki natomiast exp() to funkcja zdefiniowana powyżej.

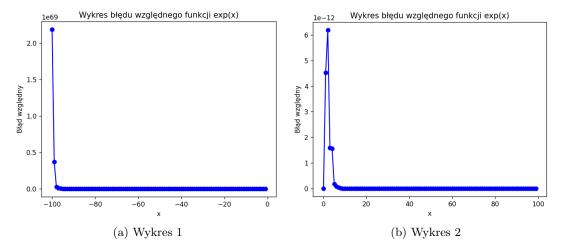
```
 \begin{array}{l} \textbf{test\_values} = [1 \,,\, -1,\, 5\,,\, -5,\, 10\,,\, -10] \\ \textbf{for } x \ \textbf{in } \ \textbf{test\_values} \colon \\ result = \exp(x) \\ expec = math. \exp(x) \\ \textbf{print} (f"x=\{x\}: \\ n_exp(x): \{ \ result : .13 \ f \}, \\ n_emath. \exp(x): \{ \ expec : .13 \ f \}") \\ \\ Wyniki \ obliczeń: \\ x=1: \\ \exp(x): 2.7182818284468, \\ math. \exp(x): 2.7182818284590 \\ x=-1: \\ \exp(x): 0.3678794411607, \\ math. \exp(x): 0.3678794411714 \\ x=5: \\ \end{array}
```

```
\begin{array}{l} \exp(\mathbf{x}){:}148.4131591025\mathbf{5}\mathbf{14}, \\ \text{math.} \exp(\mathbf{x}){:}148.4131591025\mathbf{7}\mathbf{6}\mathbf{6} \\ \mathbf{x}{=}\textbf{-}5{:} \\ \exp(\mathbf{x}){:}0.00673794\mathbf{7}\mathbf{0}\mathbf{1}\mathbf{7}\mathbf{1}, \\ \text{math.} \exp(\mathbf{x}){:}0.00673794\mathbf{6}\mathbf{9}\mathbf{9}\mathbf{9}\mathbf{1} \\ \mathbf{x}{=}10{:} \\ \exp(\mathbf{x}){:}22026.465794806\mathbf{6}\mathbf{7}\mathbf{0}\mathbf{6}, \\ \text{math.} \exp(\mathbf{x}){:}22026.465794806\mathbf{r}\mathbf{7}\mathbf{1}\mathbf{7}\mathbf{9} \\ \mathbf{x}{=}\textbf{-}10{:} \\ \exp(\mathbf{x}){:}0.000045399\mathbf{8}\mathbf{9}\mathbf{8}\mathbf{9}, \\ \text{math.} \exp(\mathbf{x}){:}0.000045399\mathbf{9}\mathbf{2}\mathbf{9}\mathbf{8} \\ \end{array}
```

W powyższych wynikach na czarno zaznaczono, że od 10. miejsca po przecinku cyfry stały się niezgodne. Na czerwono oznaczono cyfry, które poniżej 10. miejsca zaczęły być niezgodne.

```
błąd względny: |\frac{obliczona-dokladna}{dokladna}| = |\frac{exp(x)-math.exp(x)}{math.exp(x)}|
```

Wartości ujemne mają większy błąd względny od wartości dodatnich

Rysunek 1: Porównywanie wykresów

- (c) Nie możemy użyć szeregów w podanej wyżej postaci do uzyskania dokładnych wyników dla x < 0. Zauważamy, że dla wartości ujemnych wynik szeregu staje sie mniej precyzyjny.
- (d) Aby uzyskać dokładniejsze wyniki dla x < 0, można obliczyć najpierw wartość $e^{|x|}$, a następnie odwrócić wynik:

$$e^{-|x|} = \frac{1}{e^{|x|}}$$

$$e^x = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \dots, x >= 0$$

$$e^{-|x|} = \frac{1}{1 + |x| + \frac{|x|^2}{2!} + \frac{|x|^3}{3!} + \dots}, x < 0$$

Podana wyżej operacja wykonywana dla liczb ujemnych zapobiega problemom związanym z odejmowaniem liczb bliskich sobie, co prowadzi do utraty dokładności wyniku i zwiększenia błędu wyniku w przypadku stosowania zwykłego szeregu dla $\mathbf{x}<0$. Zjawisko to nosi nazwę catastrophic cancellation.

2.
$$x^2 - y^2$$
 a $(x - y)(x + y)$ Wzór $x^2 - y^2$:

Zalety:

• Gdy |x| >> |y|, wyrażenie $x^2 - y^2$ może zostać obliczone z większą dokładnością, ponieważ błąd wynikający z ewaluacji funkcji $fl(y^2)$ nie wpłynie znacząco na wynik końcowy.

Wady:

- Istnieje ryzyko, że wartości x^2 lub y^2 będą zbyt duże, aby móc je reprezentować w pamięci, podczas gdy wyniki dodawania i odejmowania x i y będzie mieścić się w zakresie arytmetyki. W takim przypadku różnica miedzy wynikami może być znaczna.
- Jeśli $x\approx y$, to wyrażenie x^2-y^2 powoduje względnie duże błędy, ponieważ cyfry znaczące w wyniku zostaną zredukowane, a błąd pozostanie taki sam.

Wzór (x+y)(x-y):

Zalety:

• Ten wzór zazwyczaj daje dokładniejszy wynik niż $x^2 - y^2$, gdyż ewaluacja błędu w obliczeniach jest mniejsza.

Wady:

• Wyrażenie x-y również może prowadzić do dużych błędów względnych, ale w porównaniu do x^2-y^2 jest znacznie mniejszy.

Podsumowując, wybór między tymi dwoma wzorami zależy od konkretnych argumentów i wartości. Oba wzory mają swoje zalety i wady, ale w przypadku, gdy obliczenia są wykonywane w niskiej precyzji arytmetyki, lepiej jest użyć wzoru (x - y)(x + y).

- 3. Mamy dane równanie $1.22x^2 + 3.34x + 2.28 = 0$ Zakładając, że obliczenia wykonywane są w systemie zmiennopozycyjnym o podstawie $\beta = 10$ i dokładności p = 3:
 - (a) Wartość wyrażenia b^2-4ac : $fl(b\cdot b)=fl(3.34\cdot 3.34)=fl(11.1556)=11.2$ $fl(4\cdot a\cdot c)=fl(fl(4\cdot a)\cdot c)=fl(fl(4\cdot 1.22)\cdot 2.28)=fl(fl(4.88)\cdot 2.28)=fl(4.88\cdot 2.28)=fl(11.1264)=11.1$ Wartość wyrażenia wynosi fl(11.2-11.1)=0.1.
 - (b) Dokładna wartość wyróżnika w rzeczywistej (dokładnej) arytmetyce: $b^2 4ac = 11.1556 11.1264 = 0.0292$
 - (c) Względny błąd w obliczonej wartości wyróżnika: blad wzgledny = $|\frac{0.0292-0.1}{0.0292}|=\frac{0.0708}{0.0292}\approx 2.42466$

Wnioski:

Wadą rozwiązania w systemie zmiennopozycyjnym o podstawie $\beta = 10$ i dokładności p = 3 jest występowanie dużego błędu względnego przy obliczeniu wartości wyróżnika, który wynosi około 242%.

3 Bibliografia

- Katarzyna Rycerz: "Wykład z przedmiotu Metody Obliczeniowe w Nauce i Technice"
- https://en.wikipedia.org/wiki/Catastrophic-cancellation